

Wij stonden bij het schetsen van Goudriaans jeugdportret tot dusverre stil bij de concretisering van zijn imaginatie binnen het raam van zijn dagelijkse werk. Het zouden een onderbelichte opname en een onvoldoende afdruk blijven, wanneer wij het cliché van zijn nevenwerkzaamheden voor stad, land en West-Europa niet tevens ontwikkelden. Enerzijds hadden deze te maken met zijn 'vak', anderzijds vloeiden zij voort uit zijn sociale aanleg en zijn belangstelling. De excellente specialist, waartoe hij inmiddels was uitgegroeid, werd natuurlijk talrijke malen uitgenodigd zitting te nemen in staatscommissies; de Nederlandse Overheid is altijd zo verstandig geweest zich te laten bijstaan door het Particulier Initiatief - in Rotterdam wordt dat nog steeds met hoofdletters geschreven! - zodra het gaat om de oplossing van vraagstukken, waarbij twee méér weten dan één. Welnu! Toen in 1911 de Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel een commissie instelde om te onderzoeken of de zogeheten Schepenwet op bepaalde artikelen wijzigingen behoefde, werd Goudriaan daarin gevraagd. Ook in 1917, toen een door de regering ingestelde 'Commissie van Advies' ter voorlichting van de Minister bij de toepassing der 'Schepenvorderingswet' deskundigen aantrok. In 1924 benoemde de Minister van Justitie hem en J. Stakenburg in de 'Commissie Molengraaff', welke tot opdracht had na te gaan hoe de arbeidsovereenkomsten tussen reders enerzijds en kapiteins, scheepsofficieren en -gezellen anderzijds opnieuw bij de Wet behoren te worden geregeld om te voldoen aan de eisen van de tegenwoordige tijd. En daarna kwam nog het vererend verzoek - bij Koninklijk Besluit van 31 mei 1929 - zitting te nemen in de Rijkscommissie voor de Havenbelangen van Rotterdam. In dat jaar gold voor de haven van de Maasstad, zware ducdalf van Nederlands ineengestorte economie, het to be or not to be! Trekt men de concentrische cirkels van Goudriaans steun aan de koopvaardijwereld wijder, dan behoeft het geen verwondering te wekken dat hij, vele jaren bestuurslid van de Nederlandsche Reedersvereniging, van 1909-1921 en van 1924-1929, in 1928 benoemd werd onder de directeuren van de Baltic and White Sea Conference. In internationaal verband maakte hij in 1926 en in 1928 deel uit van de Nederlandse delegatie naar de International Shipping Conference te Londen, welke de reders in de wereld samenbracht ter bespreking van hun belangen. En als voorzitter van de Bond van Werkgevers in de Koopvaardij bezette hij herhaalde malen als werkgevers-gedelegeerde een stoel in de vergaderzalen van het Internatio-